

Οικουμενικός Πατριάρχης: Ο ενιαίος πολιτισμός του Ελληνισμού είναι η πρόταση ζωής που έχουμε για τον σύγχρονο κόσμο

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, το απόγευμα της Πέμπτης, 16 Οκτωβρίου 2025, παρέστη και απηύθυνε χαιρετισμό κατά την παρουσίαση του βιβλίου της Καθηγήτριας και Αντιπροέδρου της Ένωσης Φίλων της Ακροπόλεως, Ελλογιμ. κυρίας Φανής Μαλλούχου-Tufano, με τίτλο: «Από Κάστρο σε Μνημείο: Μεταμορφώσεις της Ακρόπολης από τον 19ο στον 21ο αιώνα». Με την εκδήλωση αυτή, η οποία τελούσε υπό την αιγίδα του Παναγιωτάτου, ξεκίνησαν και πάλι οι πολιτιστικές δραστηριότητες του Σισμανογλείου Μεγάρου, μετά την πρόσφατη ολοκλήρωση της

ανακαινίσεως του.

Στην ομιλία του, ο Παναγιώτατος σημείωσε μεταξύ άλλων:

“Όταν επισκεπτόμεθα την Ακρόπολιν, δεν μας αποκαλύπτεται τίποτε βαθύ, εάν ανερχώμεθα ως απλοί επισκέπται «με διάθεση τουρίστα», αλλά μόνον όταν προσεγγίζωμεν το μνημείον ως κοινωνοί του «θαύματος», της μεταφυσικής, της καλλιτεχνικής εμπνεύσεως, της επιστημονικής γνώσεως, της ιδιοφυίας και της τεχνικής μαεστρίας της αρχιτεκτονικής, και βεβαίως μιάς υπερηφανείας διά το κατόρθωμα της τότε δημοκρατίας. Δεν είναι αντικείμενον τα μνημεία της Ακροπόλεως. Είναι φορείς μνήμης και ήθους. Ο Παρθενών, το Ερέχθειον, τα Προπύλαια είναι σύνοψις μιάς προσεγγίσεως και κατανοήσεως της ανθρωπίνης υπάρξεως, της κοινωνίας, της ανθρωπότητας και του κόσμου παντός, εκπεφρασμένη με το μάρμαρον ως γλώσσα φωτός και αληθείας. Αυτά ομιλούν, και ο δυνάμενος χωρείν ακούει, αφουγκράζεται ρήματα ελευθερίας και ανοικτοσύνης.

Επί εικοσι πέντε περίπου αιώνας, τα σμιλευμένα μάρμαρα της Ακροπόλεως λάμπουν υπό το φως του αττικού ουρανού και αι θαυμασταί κτηριακαί κατασκευαί κοσμούν τον σημαντικώτερον λόφον των Αθηνών. Όλοι αι παρεμβάσεις και αι αλλαγαι κατά την μακράν αυτήν περίοδον επί του βράχου της Ακροπόλεως και πέριξ αυτού συγκροτούν και χαρακτηρίζουν την ιστορίαν και την ταυτότητα του μνημείου, χωρίς όμως εν τέλει να αλλοιώσουν το διαχρονικόν μήνυμά του, το «πνεύμα του Παρθενώνος».

Προκαλεί θλίψιν και προβληματισμόν το γεγονός ότι πολλοί εξ ημών, όταν επισκεπτώμεθα την Ακρόπολιν δεν ανακαλύπτομεν το αιώνιον αυτό πνεύμα, την αλήθειαν, όπως έγγραφεν ο μακαριστός καθηγητής Χρήστος Γιανναράς, ότι «όταν οι Έλληνες έχτιζαν τον Παρθενώνα ή την Αγια-Σοφιά, όταν σμίλευαν άγαλμα ή ζωγράφιζαν εικόνα, όταν δραματοουργούσαν την τραγωδία ή την εκκλησιαστική λειτουργία, δεν έψαχναν για το χρήσιμο, έψαχναν για το αληθινό, δηλαδή για το αθάνατο».

Πόσον τυχαίον είναι ότι ο Χρήστος Γιανναράς αναφέρει μαζί τον Παρθενώνα και την Αγια-Σοφιά, τα δύο εξαίρετα και μνημεία και σύμβολα του Γένους μας; Θεωρούμεν ότι αυτά τα δύο «θαύματα» είναι έκφρασις των υψίστων δυνατοτήτων του ανθρωπίνου πνεύματος, με τον Παρθενώνα να εκπροσωπή, με τον ιδιόν του απaráμιλλον τρόπον, αυτό που θα αποκτούσε ανυπέρβλητα παγκοσμιότητα και οικουμενικότητα μέσα εις το φωτεινόν μεγαλείον της Αγια-Σοφιάς, του «σημαντικωτέρου», ως έχει λεχθή, «μνημείου του 'βαπτισμένου Ελληνισμού'», του «κλείσματος απάσης της οικουμένης»."

Στη συνέχεια ο Παναγιώτατος υπενθύμισε την άποψη του σπουδαίου θεολόγου, μακαριστού π. Γεωργίου Φλωρόφσκυ, ότι ο λεγόμενος «εκχριστιανισμός του Ελληνισμού» εμπλούτισε όχι μόνον τόν Χριστιανισμό, αλλά και τον Ελληνισμό, και

αποτέλεσε καθοριστική τομή στην ιστορία του πνεύματος.

“Αυτή η δημιουργική συνάντησις και σύνδεσις, η οποία ουδόλως συνετελέσθη άνευ εντάσεων και συγκρούσεων, είναι η ταυτότης του Ελληνισμού, όπου ανήκουν τα περίλαμπρα μάρμαρα των αρχαίων μνημείων και οι βυζαντινοί ναοί που κρατούν ανοικτή την πύλην του ουρανού.”, είπε ο Παναγιώτατος και επεσήμανε ότι “ αυτός ο ενιαίος πολιτισμός είναι ο,τι τιμαλφέστερον έχει να προσφέρη το Γένος μας ως πρότασιν ζωής εις τον σύγχρονον κόσμον. Αυτήν την τιμίαν παρακαταθήκην οφείλομεν να φυλάσσωμεν ως κόρην οφθαλμού, να την προβάλλωμεν ως ζωήν ελευθερίας και αληθείας και να την μεταδίδωμεν εις την νέαν γενεάν. Η άποψις ότι αυτό το ήθος είναι αδύνατον να βιωθή εν τω πλαισίω των συγχρόνων πολιτισμικών συνθηκών είναι τελείως ανερμάτιστος.”

Στη συνέχεια, ο Παναγιώτατος, αναφέρθηκε στο ιστορικό Σισμανόγλειο Μέγαρο, το οποίο πλέον των είκοσι ετών, μετά την αναστήλωση και την εκ βάθρων ανακαίνισή του, αποτελεί το πολιτιστικό κέντρο του Γενικού Προξενείου της Ελλάδος στην Πόλη. Συνεχάρη δε, ιδιαιτέρως, τους παρισταμένους Πρέσβεις ε.τ. Εξοχ. Γεώργιο Σαββαΐδη και Πάνο Καλογερόπουλο, οι οποίοι συνέβαλαν στην αποκατάσταση και αξιοποίηση του κτηρίου, ενώ ευχαρίστησε τον Γενικό Πρόξενο της Ελλάδος Εξοχ. Πρέσβη κ. Κωνσταντίνο Κούτρα, για την εγκάρδια υποδοχή και

φιλοξενία.

Προηγουμένως, το πολυπληθές ακροατήριο καλωσόρισε ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος, ενώ για την Ακρόπολη και το έργο της Ενώσεως Φίλων Ακροπόλεως μίλησε η Αρχαιολόγος Ελλογιμ. κ. Άννα Μαλικούρτη, και ακολούθησε η κεντρική ομιλία της συγγραφέως κ. Μαλλούχου-Tufano.

Το δεύτερο μέρος της εκδηλώσεως ήταν αφιερωμένο στο Σισμανόγλειο Μέγαρο και μίλησαν οι Εξοχ. Πρέσβεις ε.τ. Γεώργιος Σαββαΐδης και Πάνος Καλογερόπουλος, προς τιμήν του οποίου αποκαλύφθηκε αναμνηστική επιγραφή για την καθοριστική συμβολή του στην αποκατάσταση του Σισμανογλείου Μεγάρου, το 2003, κατά τη διάρκεια της θητείας του ως Γενικού Προξένου στην Κωνσταντινούπολη.

Σημειώνεται ότι, με την ευκαιρία της ολοκλήρωσεως των ανακαινιστικών εργασιών και την επανέναρξη των πολιτιστικών δραστηριοτήτων του Σισμανογλείου, τελέστηκε, στο πλαίσιο της χθεσινής πρώτης εκδηλώσεως, Αγιασμός από τον Σεβ. Μητροπολίτη Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέα, Αρχιερατικώς Προϊστάμενο του Σταυροδρομίου.

Παρέστησαν Αρχιερείς του Θρόνου, Πρέσβεις, διπλωμάτες, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε., ομογενειακοί παράγοντες και πλήθος προσκεκλημένων.

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου